

VI.

Förslag till konvention angående ersättning för arbetslöshet vid fall av fartygs förolyckande.

Generalkonferensen av internationella arbetsorganisationen av nationernas förbund,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån samman kallats till Genua den 15 juni 1920

och beslutit antaga vissa förslag angående »kontroll å anställningsvillkoren för sjömän; arbetsförmedling; tillämpningen å sjömän av den konvention och de hemställanden rörande arbetslöshet och arbetslöshetsförsäkring, som antagits i Washington nästföregående november», vilken fråga upptagits såsom andra punkten på dagordningen för konferensens sammanträde i Genua,

ävensom bestämt, att dessa förslag skola avfattas i form av ett förslag till internationell konvention,

antager följande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i delen om arbetet av traktaten i Versailles den 28 juni 1919, traktaten i St. Germain den 10 september 1919, traktaten i Neuilly den 27 november 1919 och traktaten i Le Grand Trianon den 4 juni 1920.

§ 1.

Med »sjöman» förstås vid tillämpning av denna konvention en var, som är anställd å fartyg, nyttjat i sjöfart.

Med »fartyg» förstås vid tillämpning av denna konvention varje i allmän eller enskild ägo varande båt, fartyg eller skepp, av vad slag som helst, vilket nyttjas i sjöfart, med undantag likväl för krigsfartyg.

§ 2.

Då fartyg förolyckas, skall redaren eller den, med vilken sjömannen slutit avtal om tjänst ombord å fartyget, till varje å fartyget anställd sjöman utgiva ersättning för den arbetslöshet, som förorsakas av fartygets förolyckande.

Denna ersättning skall utgå för alla de dagar, varunder sjömannen är verkligt arbetslös och enligt den beräkningsgrund, som gäller för den genom avtalet bestämda hyran, men må den totala ersättningen begränsas till ett belopp motsvarande två månaders hyra.

§ 3.

Ersättning, som här avses, skall åtnjuta samma rättsliga skydd som fordran på intjänad hyra, och skall sjömannen för dess indrivande äga anlita samma tillvägagångssätt som beträffande sådan fordran.

§ 4.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att tillämpa den på dem av sina kolonier, besittningar och protektorat, vilka icke hava full självstyrelse, detta dock under följande förbehåll:

a) att konventionens bestämmelser ej med hänsyn till de lokala förhållandena äro omöjliga att tillämpa;

b) att de ändringar, som måste vidtagas för konventionens anpassning efter de lokala förhållandena, låta sig införas i densamma.

Varje medlem skall till internationella arbetsbyrån meddela det beslut, som den fattar med avseende å varje av sina kolonier, besittningar eller protektorat, vilka icke ha full självstyrelse.

§ 5.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av traktaten i Versailles den 28 juni 1919, traktaten i St. Germain den 10 september 1919; traktaten i Neuilly den 27 november 1919 och traktaten i Le Grand Trianon den 4 juni 1920, delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom inregistreras.

§ 6.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera alla medlemmar av internationella arbetsorganisationen.

§ 7.

Denna konvention skall träda i kraft den dag, sådan notifikation, som nyss nämnts, verkställts av nationernas förbunds generalsekreterare, men skall endast vara bindande för de medlemmar, som låtit inregistrera sin ratifikation hos sekretariatet. Därefter träder konventionen i kraft beträffande varje annan medlem den dag, dennes ratifikation inregistrerats hos sekretariatet.

§ 8.

Under förbehåll med hänsyn till bestämmelserna i § 7 förbinder sig varje medlem, som ratificerar denna konvention, att bringa dess bestämmelser i verkställighet senast den 1 juli 1922 och att vidtaga erforderliga åtgärder för att göra dem effektiva.

§ 9.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan fem år förfutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för inregistrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

§ 10.

Internationella arbetsbyråns styrelse skall minst en gång vart tionde år tillstålla generalkonferensen en redogörelse för denna konventions tillämpning och skall taga i övervägande, huruvida på konferensens dagordning bör upptagas frågan om revision av eller ändringar i konventionen.

§ 11.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.